

У Господа ми просим допомоги...

Анатолій Клименко

У Господа ми просим допомоги,
Щоб покарав він тих, хто нас гнобить.
Щоб він розчистив нам прямі дороги,
Й навчив як далі по закону жить.

Господь, звичайно, робить все як треба.
Де треба йти, а може де плисти.
А може треба вже піднять до неба
Не тільки руки, — й голову звести!

Не можна голову ховати в плечі,
Коли тебе вже починають роздягати.
Коли чужі неукраїнські речі
На площах наших гордо вже стоять.

Коли, Народе мій, тобою потурають
Правічну Силу, що у нас жила,
Коли давно живуть тут ті, які не знають
якою Гордість у народу тут була!

Коли запроданці чужі з твоєї печі
Твої наїдки стали забирають,
То треба гордо вже розправить плечі,
І з супостата душу витрясать!

Якщо вона там є, а може і немає,
Бо як же можна так народ гнобить
тому, хто правди вже давно не знає,
І як Господь дає йому тут жить?!

Дає, мабуть, бо ми не заважаєм
йому нас всіх нахабно грабувати.
Бо ми самі забули, чи не знаєм,
Як за своє потрібно постоять.

Господь все бачить, але руки наші
На цій землі повинні все робить, —

В печі приготувати горщик каші,
Й поганцю підлому горлянку придавить!

19.01.2026